

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

תובע מסירות נפש!

במילוי השליחות לטובת הזולת. האמת היא, שע"י הנחת עצמותו למלא את השליחות של הרבי לעסוק בטובת הזולת, ניתוסף גם בנוגע לעבודתו עם עצמו. וההסברה בזה: כשעובד עבודתו בכח עצמו – אינו בטוח שיצליח ויכונן אל האמת. יכול הוא להתעמק במאמר חסידות במשך כמה שעות, ולא לעמוד על אמיתת הענין. אבל כשעוסק בשליחותו של הרבי – בודאי יגיע אל האמת, כיון שאינו הולך בכח עצמו, אלא בכחו של הרבי. אין אתנו יודע עד מה: יהודי ששנים רבות לא הניח תפילין, כשראה את הרבי בעת אכילת כזית מצה, נטעה ונקבעה האמונה בלבו! ועד"ז בנדר"ד: יתכן מצב שלימוד החסידות אינו פועל פעולתו, ולפתע, כשמתחיל לקיים שליחותו של הרבי נפעלים אצלו כל הענינים, כיון שאינו הולך בכח עצמו, אלא בכחו של הרבי. וכל זה – מלבד גודל העילוי שבהתעסקות בטובת הזולת, כהסיפור הידוע עם הצמח-צדק שהשתדל משך זמן לראות את רבינו הזקן, לאחר הסתלקותו, ולא עלתה בידו, וכשנתן מעות ליהודי בתור גמ"ח, זכה לראות את רבינו הזקן ולשמוע ממנו כמה ענינים.

(משיחת ליל ל"ג בעומר ה'ש"ת)

ובאופן כזה צ"ל גם קיום השליחות של הרבי – "וירד מצרימה אנוס על פי הדיבור": קשה אמנם לצאת לאיזו עיר כדי לכבשה. איך יכול – טוען הוא – לצאת לעיירה כזו שבה לא יהי' לו אפילו עם מי לדבר אודות הרבי... כיון שאף א' מהנמצאים שם אין לו מושג בענינים כאלו, ובמילא, ה"ז ירידה גדולה ביותר. ואעפ"כ, בידעו שזוהי השליחות של הרבי, "על פי הדיבור", צריך להניח את עצמו על הצד ולמלא השליחות, "וירד מצרימה". ובמכ"ש וק"ו: אצל הרבי עצמו היתה זו ירידה גדולה יותר שלא לפי ערך כלל, ואעפ"כ, "וירד מצרימה", – כולל גם העובדה שהרבי התעסק עמו... ולא עוד אלא שגם בשעה שהי' לרבי צער ממנו, הראה לו פנים שוחקות... הרבי אמר לי – בסוף הקיץ האחרון, בדברו אודות עניני "יחידות" – שעולה לו בבריאותו ("עס נעמט געזונט"), אבל אין זה ניכר... – על אחת כמה וכמה אצלו, שמצד מדרגתו אין זו ירידה גדולה כל כך... – בודאי שצריך למלא את השליחות ד"וירד מצרימה". הרבי לא חיפש לעצמו דברים קלים, וגם לנו אינו מחפש דברים קלים. הוא בעצמו עבר את כל הענינים מתוך מסירת נפש, וגם מאתנו תובע מסירת נפש. ולכן צריך כאו"א להניח את עצמו על הצד ולעסוק

מתורת רבותינו נשיאנו

הרבי קורא לך מקרב לב עמוק!

מסעיהם במסע החיים, במחי' וכלכלה, שמירת המצות בהדרת הבית, בחיי המשפחה ובחינוך הבנים והבנות.

המגיד שיעור ברבים, מלבד אשר הוא בעצמו - כלומר במדותיו והנהגותיו - צריך להיות לסמל מופתי לפני קהל שומעיו, ומלבד כי עליו להתחנן אל ה', כי יצליח לו בעבודתו עבודת הקדש, הנה עליו למסור ולתת עצמו לעבודתו לא רק ביגיעת בשר כי אם גם ביגיעת נפש, לקרב לב השומעים ולעוררם, להורות לפניהם דרכי החיים בחיי עולם עפ"י תורת החסידות, באהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל.

אחיי ורעיי, מגידי שיעורים ברבים, הנני כולי שלכם, מתברך להשתתף עמכם בכל מפעל טוב, ומקרב ולב עמוק הנני קורא אליכם:

תנו דעתכם ולבכם אל עבודתכם בחיזוק שיעורי הלימודים ברבים. דעו כי כל גיר ונטיעה, בידכם לעשותו לאילנא רברבא עושה פרי טוב. התחזקו והתאמצו לחפש בחפש מחופש אחר כל אברך וצעיר לימים, להביאו בית ה' אל אחד השיעורים, ויעזרכם האלקים ויקוים האמור מאיר עיני שניהם ה', ברוב טוב גשמי ורוחני.

הדר"ש ומברכו.

(אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ חלק ג' עמ' קיקיא)

. . ואשרי האיש הבוחר בחיים, למסור ולתת עצמו אל הלימוד ברבים בכלל, ובפרט בביאורי דברי חסידות, כי בזה הוא מחי' נפשית, כי כל דבור המתקבל אצל השומע באופן כזה שירצה לספרו גם לזולתו נק' נטיעה.

כי יש זריעה ויש נטיעה. הלימוד ברבים בעיניי נגלה, הלכה ואגדה הוא זריעה. זורע צדקות, והדבור ברבים בעיני חסידות הוא נטיעה המביאה פירות וגידולים וגידולי גידולים.

אתם יקריי וחביביי מגידי השיעורים ברבים - יברככם הש"ת בגשמיות וברוחניות - אין אתם מבינים במילואו גודל החסד עליון אשר עשה ה' אליקינו אתכם, להעמידכם בקרן אורה זו תורה ברבים, ואין לכם אותו הדעת האמיתית להבין גודל הזכות דכות הרבים להיות ממזכי הרבים, ואתו עמו אין לכם אותה ההבנה להבין ולהשכיל באיך גיסא, גודל האחריות המוטלת עליכם, וח"ו וח"ו אותם העונשים ר"ל, הכרוכים בעקבי העדר העבודה בזה כנדרש.

גורל כל בני ישראל, ובנות ישראל, זרעם וזרע זרעם, בידכם הוא, בית הכנסת הוא פנס החיים, אשר לאורם של מגידי השיעורים ברבים. יסעו בני ישראל לכל

לזכות ר' יהונתן
בן נעמי שיחי'
לרפואה שלימה
וקרובה

לעילוי נשמת
השליח ר' יעקב
אריה בן ר' קלמן
שמולביץ

לעילוי נשמת
המשפיע ר' שלום
דובער בן המשפיע
ר' שלמה חיים קסלמן

לעילוי נשמת
מרת בלומא
בת הרב זאב
וולף קסלמן

לזכות הוד כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א לרגל יום קבלת
הנשיאות ולרגל יום ההילולא
של הוד כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

לחזור על המאמר באופן ששמעו

את הדברים הללו אמר ר' ניסן בהתוועדות שהתקיימה לאחר ההזדמנות הראשונה שהיתה בברינאוה לשמוע שידור חי מהתוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר בפורים תשל"א, והדגיש שזוהי מעלת ההאזנה לשיחות ב'שידור' על פני לימוד השיחות מתוך הכתב. כמרכן היה מדגיש מדי פעם שמטרת חזרת דא"ח היא כדי ליישם את הדברים בפועל. כך לדוגמא, מספר הרב משה ניסן שי' אזימוב: "בהתוועדות הברמצוה שלי, חזרתי בנוסף למאמר "איתא במדרש תילים", גם שני פרקים מ"באתי לגני", היות שזה היה בסמיכות לי' שבט. אחרי שסיימתי לחזור את הפרקים מ"באתי לגני", אמר לי ר' ניסן: "יש לך לשון טובה, אמרת את המאמר יפה מאוד, אבל צריך להוציא מפרק ב' את הענינים הנוגעים לעבודה בפועל, וכמבואר שם שיש כמה סוגים של נפש הבהמית, שור וכבש ועז והסביר את הענין באריכות".

(מלוקט מתוך הספר המשפיע ר' ניסן נעמאנאו)

יחד עם זאת, הדגיש שוב ושוב, שחזרת מאמר דא"ח צריכה להיות בחיות רבה. באחת ההתוועדויות סיפר ר' ניסן ע"ה שבראש-השנה תרפ"ח, בחודש האחרון לשהותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע ברוסיה, אמר הרבי מאמר דא"ח, אך מחמת הלחץ הנפשי של החסידים - שידעו שהרבי עומד לעזוב את המקום - לא הצליחו לחזור על המאמר בצורה מושלמת. ניגש אפוא החסיד ר' חאטש'ע פייגין הי"ד אל הרבי וביקש ממנו שימסור להם את המאמר בכתב. הרבי הסכים לכך אך אמר לו שזה בתנאי שכאשר יחזרו על המאמר, לא יחזרו עליו מתוך הכתב אלא כפי ששמעו אותו בשעת אמירתו. אדמו"ר מהוריי"צ התבטא כך: "ס'איז דאך פאראן דער אור (חיות?) וואס איז אריינגעלייגט אין די ווערטער" [= הרי ישנו האור (ואולי אמר 'החיות') שנמצאת בתוך המילים]. ולכן, סיכם ר' ניסן, כשחוזרים על מאמר של הרבי, לא מספיק לחזור על האותיות שבכתב, אלא צריכים לחזור עליו עם כל החיות וה'געשמאק', כפי שהיה בעת אמירתו על-ידי הרבי.

ובפשטות: כש'צלם של רבו', נשיא דורנו, עומד לנגדו - הרי כל המניעות ועיכובים כו' למילוי שליחות רבו מתוך שמחה וטוב לבב, או למילוי השליחות בכלל - מתבטלים לגמרי!

(משיחת ש"פ ראה תשמ"ו)

בכל ישיבות לובאוויטש צריך להכין את התלמידים, באופן שבמשך זמן לא ארוך, יוכל כל אחד לחזור מאמרי דא"ח באופן שיפעול על השומעים, וגם על אלו שאינם משכילים בתורת הדא"ח.

(אג"ק ח"ד עמ' צה)

פניני גאולה ומשירה

אופן מחיית עמלק בזמנו

"ויאמר כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר" (ז,טז).

סיומו של פסוק זה מתורגם על ידי יונתן בן עוזיאל כך: "מדרא דעלמא דין ומדרא דמשיחא". כלומר, המלחמה בעמלק תיגמר רק בימות המשיח. רק משיח יידע לזהות מי משתייך לזרעו של עמלק, ורק בימיו תהיה "יד ישראל תקיפה". לכן, רק אז נוכל לקיים את מצוות מחיית עמלק בשלימות, מן הבחינה המעשית. אולם, גם היום מוטלת עלינו מצוות מחיית עמלק - מן הבחינה הרוחנית. "עמלק" במובן הרוחני מבטא, לפי המדרש, קרירות כלפי כל דבר שבקדושה. "נכון שיהודי צריך לקיים תורה ומצוות, אבל מדוע להתלהב בשעת מעשה?!" שואל ה"עמלק" שבלבנו של כל אחד, והוא מוסיף ומסביר: "הרי כיהודי, בודאי רגיל אתה בלימוד התורה ובמצוות התפילה, וכיון שכך טוען הוא, "מה פשר ההתרגשות בכל יום מחדש?!" בדרך זו (וגם בדרכים אחרות) משתדל עמלק לצנן ולקרר את יחסו של יהודי לכל דבר שבקדושה.

באמצעות חמימות של קדושה, נלחם כל יהודי בעמלק ומוחה את זכרו מליבו. זהו אופן קיום מצוות מחיית עמלק באופן רוחני, ו"מחיית עמלק" זו מהווה הכנה והכשרה לקיום המצווה גם במובן הגשמי, בביאת משיח צדקנו.

(מעובד ע"פ לקו"ש חלק ב' פרשת כי תצא)
באדיבות הרב שניאור זלמן הרצל מתוך ספרו פניני גאולה

הילדים יכירוהו תחילה

"אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו... זה אלי ואנוהו" (טו,א-ב).

אומר על כך המדרש: "היה כל אחד ואחד מראה באצבעו ואומר זה!" כלומר: ההתגלות האלוקית, שהיתה לעם ישראל בעת מעמד קריעת ים סוף, היתה כזו, שלא רק שהם חשו בה, אלא אף ראו אותה, עד כדי יכולת להצביע ולומר - "זה אלי!".

המדרש מוסיף ומספר ש"הם הכירוהו תחילה". הם - ילדי ישראל - הכירו את אלוקיהם תחילה, לפני כל בני ישראל המבוגרים. נאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ומכאן, שגם בגאולה העתידה תהיה ההתגלות האלוקית בדומה ליציאת מצרים וקריעת ים סוף שבאה בעקבותיה. אלא שהתגלות זו תהיה נעלית יותר.

הדבר רמוז בפסוק "ואמר ביום ההוא הנה אלוקיני זה, זה ה' קויניו לו". כאן מופיעה המלה "זה" פעמיים, ללמדנו שהגילוי האלוקי כפול יהיה באיכותו. כשם שביציאת מצרים היו אלה ילדי ישראל, אותם ילדים שנולדו בעת קשיי השעבוד הנוראים, שהכירו תחילה בהתגלות האלוקית, כך גם בבוא הגאולה: דוקא ילדי ישראל של סוף זמן הגלות - אלה שחוננו, למרות חושך הגלות, בחינוך יהודי גאה על ברכי התורה והמצוה - הם שיזכו להיות הראשונים שיראו באצבעם ויאמרו, פעמיים: "הנה אלוקיני זה, זה ה' קויניו לו".

(מעובד ע"פ לקו"ש חלק ב' בהוספות)

לתרומות והקדשות ולהצטרפות
לרשימת התפוצה:

דוא"ל: mhkh770@gmail.com

וואצאפ: +972-54-770-4375

פלי בארה"ק: 054-484-7752

פלי בארה"ב: 857-32-770-19

רו"ל ע"י מטה הקהלת קהילות

קהילות העולמי - 770

עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות
ה'מטה' מקהילים קהילות
בכל שבת ב- 70 ערים בעולם